

Dokument z posiedzenia

B8-0242/2017

31.3.2017

PROJEKT REZOLUCJI

podsumowujący debatę na temat negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej (2017/2593(RSP))

Syed Kamall
w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej (2017/2593(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając notyfikację złożoną przez premier Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dniu 29 marca 2017 r. zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE,
- uwzględniając białą księgę Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 lutego 2017 r. zatytułowaną „Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE i nowe partnerstwo z Unią Europejską”,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

Zasady prowadzenia negocjacji

1. uważa, że kluczowym celem negocjacji musi być ustanowienie długotrwałego, pogłębionego i specjalnego partnerstwa między Unią Europejską i Zjednoczonym Królestwem, które zaspokoi odmienne potrzeby i aspiracje wszystkich stron;
2. podkreśla, że strony negocjacji są od dawna przyjaciółmi i sojusznikami, którzy wiele razem osiągnęli; z zadowoleniem przyjmuje bardzo konstruktywne i pozytywne podejście zaprezentowane przez rząd Zjednoczonego Królestwa w piśmie z notyfikacją o wystąpieniu z Unii Europejskiej z dnia 29 marca 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje odpowiedź przewodniczącego Rady Europejskiej; wyraża nadzieję, że wszystkim zainteresowanym stronom uda się zachować ten ton w całym procesie negocjacji oraz że umowę o wystąpieniu będzie można dzięki temu wynegocjować w sposób spokojny, konstruktywny i pozytywny, co leży w interesie wszystkich stron;
3. jest zdecydowany odgrywać pomocną rolę w tym procesie i unikać nieprzekraczalnych granic i nadmiernych wymagań, aby nie podważać jedności UE-27 czy mandatu Komisji jako negocjatora;
4. zauważa, że art. 50 wymaga, by zawarta z państwem członkowskim umowa o wystąpieniu uwzględniała „ramy jego przyszłych stosunków z Unią”, oraz że konieczne jest zatem, by te ramy nowego partnerstwa określić na wczesnym etapie w procesie negocjacji; apeluje o prowadzenie w tym samym czasie negocjacji dotyczących warunków wystąpienia i negocjacji dotyczących ram przyszłego partnerstwa;

Kwestie do rozważenia podczas negocjacji

5. z zadowoleniem przyjmuje uwagi przedstawione przez rząd Zjednoczonego Królestwa i rządy innych państw członkowskich, zgodnie z którymi głównym priorytetem musi być wypracowanie porozumienia w sprawie statusu obywateli UE w Zjednoczonym

Królestwie i obywatele Zjednoczonego Królestwa w Unii Europejskiej; zdecydowanie popiera sprawiedliwe i równe porozumienie dwustronne i apeluje o jego zawarcie na wczesnym etapie negocjacji;

6. uważa, że w ramach negocjacji należy natychmiast przystąpić do budowania trwałych i pogłębionych relacji gospodarczych, które w praktyce będą sprzyjać dobrobytowi we wszystkich 28 państwach; apeluje o odważną i ambitną umowę o wolnym handlu i inwestycjach, która będzie obejmowała ustalenia dotyczące szerokiego wzajemnego dostępu do rynku towarów i usług, a także będzie uwzględniała wielkość wymiany handlowej oraz umowy o wolnym handlu i inwestycjach, które Unia Europejska zawarła z państwami trzecimi; apeluje o przyjęcie innowacyjnego podejścia w celu ograniczenia do minimum sporów celnych w przyszłych stosunkach handlowych; podkreśla fakt, że w odróżnieniu od innych krajów, z którymi Unia Europejska negocjowała, Zjednoczone Królestwo rozpoczyna negocjacje z pozycji równoważnej pod względem prawnym i ustawowym, spełniającej standardy regulacyjne;
7. uważa, że Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo zgodzą się co do tego, że w niektórych obszarach mają wspólny interes w kontynuacji bliskiej współpracy, która może na przykład obejmować konkretne działania w dziedzinie edukacji i badań;
8. podkreśla znaczenie przyszłej współpracy między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską w zakresie bezpieczeństwa, szczególnie w czasach zwiększonego i trwałego zagrożenia terrorystycznego i zagrożenia hybrydowego;
9. zwraca uwagę na wkład Unii Europejskiej w proces pokojowy w Irlandii Północnej, w szczególności za pośrednictwem programów PEACE i grupy zadaniowej ds. Irlandii Północnej; podkreśla znaczenie utrzymania jak najmniej odczuwalnej granicy pomiędzy Irlandią a Irlandią Północną; podkreśla, że wspólna strefa podróżowania, która umożliwia utrzymywanie kontroli wewnętrznej na minimalnym poziomie, obowiązuje między Irlandią i Zjednoczonym Królestwem od 1952 r.; zwraca uwagę, że w porozumieniu z Belfastu zapisano „zasadę zgody”, na mocy której Irlandia Północna jest integralną częścią Zjednoczonego Królestwa tak długo, jak długo większość jej mieszkańców się za tym opowiada;
10. zwraca uwagę, że umowa o wystąpieniu powinna również uwzględniać potrzeby ludności Gibraltaru w kontekście długoletniego statusu tego terytorium;
11. uważa, że należy zapewnić sprawiedliwe rozliczenie finansowe w oparciu o obiektywne kryteria oceny zarówno zobowiązań, jak i aktywów;
12. z zadowoleniem przyjmuje prace komisji Parlamentu Europejskiego, które opracowały wykaz kluczowych kwestii do omówienia; wyraża ubolewanie, że prace te nie zostały oficjalnie przedstawione Komisji, oraz apeluje o to, by zostały jednak uwzględnione w negocjacjach; wzywa do właściwego i regularnego informowania Parlamentu podczas negocjacji, do uwzględniania poglądów wszystkich grup politycznych i do przygotowywania wszelkiego wkładu Parlamentu w proces negocjacji w dobrej wierze i z zachowaniem pełnej przejrzystości;
13. wzywa do stworzenia systemu rozstrzygnięcia sporów, który będzie zgodny z przepisami konstytucyjnymi i prawnymi obu stron;

Nagląca potrzeba zreformowania Unii Europejskiej

14. podkreśla, że zbliżające się wystąpienie jednego z państw członkowskich powinno skłaniać do głębokiej refleksji na temat stanu samej Unii Europejskiej; jest przekonany, że Unia Europejska odniosła istotny sukces podczas pierwszych czterdziestu lat swojej historii i mogła następnie przyjąć nowe państwa członkowskie z Europy Środkowej i Wschodniej, co stanowi jedno z jej największych osiągnięć; ubolewa, że w ciągu ostatnich dwudziestu lat Unia Europejska została jednak osłabiona z powodu krytycznych niepowodzeń politycznych, do których należą:
 - błędy popełnione podczas wprowadzania euro i zarządzania tą walutą,
 - jej nieskuteczność w radzeniu sobie z kryzysem migracyjnym,
 - zastój gospodarki europejskiej, która nie była w stanie utworzyć wystarczającej liczby nowych miejsc pracy, wygenerować większego wzrostu gospodarczego i rozwiązać kryzysu konkurencyjności Europy,
 - nadmierna centralizacja władzy w rękach jej instytucji, która wywołała u obywateli państw członkowskich poczucie bezradności i oddalenia;
15. zwraca uwagę, że narody Europy chcą, by ich państwa swobodnie współpracowały jako suwerenne państwa członkowskie w ramach wspólnych instytucji, które skoncentrują się na ograniczonej liczbie konkretnych oddelegowanych im zadań; uważa, że przeprowadzone w ostatnich latach w Europie referenda i wybory pokazały, że narody Europy odrzucają nadmiernie scentralizowany model europejskiego państwa federalnego opartego na zasadzie niekończącego się „coraz ściślejszego związku”;
16. wzywa do zreformowania Unii Europejskiej, by stała się ona wspólnotą narodów współpracujących w ramach wspólnych instytucji konfederacyjnych w oparciu o następujące zasady:
 - Unia Europejska musi szanować swoje państwa członkowskie,
 - Unia Europejska powinna koncentrować się na dziedzinach, w których może uzyskać wartość dodaną,
 - Unia Europejska powinna być bardziej elastyczna,
 - Unia Europejska powinna być bardziej demokratycznie rozliczalna,
 - Unia Europejska powinna zapewniać optymalne wykorzystanie środków,
 - Unia Europejska powinna być ukierunkowana na zewnątrz;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.